

slovanska zemlja, se v duhu zgrni okrog prestola Njegovega Veličanstva Kralja Petra II. in Mu prisezi, da si samo Njegova, da Njemu odstopaš svoja vroča srca in svoje jeklene mišice.

Dostojanstven mir je zavladal širom razžaloščene jugoslovanske domovine. V veličini in grozoti te tišine se čuje en sam utrip, ena sama duša in eno srce, srce težko ranjenega, ali združenega in čvrsto sklenjenega jugoslovanskega naroda, ki pozdravlja v svojem novem Kralju glasnika in tvorca srečne in slavne bodočnosti.

»Čuvajte mi Jugoslavijo!« S temi besedami Si izdihnil Svojo dušo, naš Veliki Mučenik. Ne samo čuvali, složno jo bomo gradili in delali, da postane močna in silna, da postane veličasten spomenik Tvojega nesmrtnega življenjskega dela. Pred prestolom Tvojega Prvorojenega Sina se Ti zaklinjamo, da bo Tvoja nedolžno prelita kri maščevana.

Počivaj mirno v Svojem hladnem Domu, naš nepozabni Gospodar! Ne boj se, Tvojo oporoko bomo izvršili!

Jugoslavija živi in bo večno živela, kakor bo večno živelo med jugoslovanskim narodom ime Viteškega Kralja Aleksandra I., Zedinitelja.

Viteški Kralj Aleksander I., Zedinitelj, je mrtev, naj živi Kralj Peter II.!

V Ljubljani, na dan pogreba Njegovega Veličanstva, Viteškega kralja Aleksandra I., Zedinitelja (18. oktobra 1934.).

Dr. DRAGO MARUŠIČ
ban dravske banovine

Pred kraljevo sliko

*Pred sliko Tvojo, toliko nam drago,
otrok le morem še stopiti.*

*Kaj bil si nam, naš oče, kralj,
pred sliko skušam Ti odkriti.*

*Ti s srcem velikim si vse objemal,
za vse trpel, se žrtvoval,
da bi osrečil narod, domovino,
si vse, celo življenje svoje dal.*

*Pred sliko Tvojo, toliko nam drago,
otrok le morem še stopiti,
za nas vse, neumrli kralj,
v njej Tebe hočem poljubiti...*

Nuša Rapétova